

Basisnormen bijlage 5 :Reactie bij brand van de materialen (met wijzigingen van KB van 04-04-2003)

Opmerking : de nieuwe Europese test-en klasseringnormen inzake gedrag bij brand van bouwmaterialen is nog niet in deze bijlage opgenomen. Een herziening van bijlage 5 om aan de Europese regelgeving te beantwoorden is dringend nodig.

0 Algemeen

0.1 Doel.

Deze bijlage bepaalt de classificatie inzake reactie bij brand van materialen gebruikt bij de constructie en de inrichting van gebouwen.

0.2 Toepassingsgebied.

Deze reglementering geldt voor de respectievelijke toepassingsgebieden van bijlagen 2, 3 en 4. De gestelde eisen gelden voor nieuwe gebouwen.

1. Definitie

Zie bijlage 1 "Terminologie".

Proefmethoden en indeling der materialen

2. Proefmethoden.

De voorschriften betreffende de reactie bij brand van bouwproducten zijn aangepast aan de Europese beproevingsmethoden en de classificatie die bepaald zijn krachtens en beslissing van de Europese Commissie, die genomen is ter uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 89/106/EEG van 21 december 1988, betreffende de onderlinge aanpassing van wettelijke, reglementaire en bestuursrechtelijke bepalingen der Lidstaten inzake de voor de bouw bestemde producten.

Deze aanpassing wordt van toepassing naarmate de referenties van de normen van geharmoniseerde producten bekendgemaakt worden in het Belgische Staatsblad. De Minister van Binnenlandse Zaken zal de overeenstemming tussen de Belgische en Europese klassen bepalen, evenals de bijbehorende overgangsbepalingen, zonder dat daarbij afbreuk gedaan wordt aan de Europese bepalingen terzake. Voor het bepalen van de reactie bij brand van materialen beschikt men over de volgende proefmethoden.

2.1 Methode nr 1.

Zij wordt beschreven in de norm ISO 1182.

2.2 Methode nr 2.

Zij wordt beschreven in de Franse norm NF P 92-501. Deze methode maakt de indeling mogelijk in 4 categorieën gekenmerkt door de indexen s, h, c, i en opgenomen in tabel 1.

categorieën	s=0		0.20<s<1	1<s<5
I	h=0 c<1 i=0			
II		h<1 c<1 willekeurige i	h<1 c<1 i<1	
III			h <1,5 c<1 willekeurige i	h<2,5 c<2,5 i<2
IV	alle	andere	materialen	

De materialen waarvan sprake in § 1.3 van de bovenvermelde norm NF P 92-501 en die smelten of gaten oplopen vóór ze ontvlammen, worden onderworpen aan de bijkomende proef, gedefinieerd in de Franse norm NF P 92-504.

Deze materialen worden, op basis der criteria van tabel 2, bij één van de voorgaande categorieën ingedeeld.

Tabel 2:

categorieën Resultaat van de proef gedefinieerd in de norm NF P92-504

I	Na het verwijderen van de bunzenbrander is er noch persistentie, noch voortplanting van de vlam
III	Er is vlampersistentie zonder continu-voortplanting tot het tweede merkteken. Er vallen ook geen brandende druppels neer na het wegnemen van de bunzenbrander
IV	De materialen die niet tot voorgaande categorieën behoren

Indeling bij categorie II is onmogelijk na deze bijkomende proef.

2.3 Methode nr 3

Deze methode wordt beschreven in § 2 "Large scale surface spread of flame test and method of classification" van de Britse norm BS 476 : Part 7.

Deze methode maakt de indeling mogelijk van de materialen in cl 1, cl 2, cl 3 en cl 4.

3. Indeling van de materialen

De materialen worden onderverdeeld in 5 klassen : A0, A1, A2, A3 en A4.

Tot A0 behoren de materialen die volgens methode nr 1 als "niet-brandbaar" worden beschouwd.

Tot A1 behoren alle materialen van categorie I volgens methode nr 2 en alle materialen cl 1 volgens methode nr 3.

Tot A2 behoren alle materialen van categorie II volgens methode nr 2 en alle materialen cl 2 volgens methode nr 3.

Tot A3 behoren alle materialen van categorie III volgens methode nr 2 en alle materialen cl 3 volgens methode nr 3.

Tot A4 behoren alle materialen die niet bij een voorgaande klasse kunnen ingedeeld worden.

De proeven op deze materialen worden uitgevoerd in hun normale gebruiksvoorwaarden.

Bovendien, worden de vloerbedekkingen, vooraleer getest te worden, gereinigd volgens de injectie-extractiemethode, die in bijlage wordt beschreven.

4. Eisen voor de wanden van de lokalen.

De eisen zijn vermeld in Tabel 3 :

Tabel	Vloerbekledingen	Bekledingen van verticale wanden	Plafonds en valse plafonds		
Technische lokalen en ruimten					
Parkeerruimten					
Collectieve keukens					
	Machinekamers en schachten van liften en goederenliften. -Machinekamers en schachten van paternosterliften, containertransport en goederenliften met laad- en losautomatisme		A0	A0	A0
	Machinekamers en schachten van hydraulische liften				
	Binnentrapphuizen met inbegrip van sassen en overlopen -Evacuatiewegen		A2	A1	A1
	-Overlopen van liften				
	-Huiskeukens behalve in de lage gebouwen				
	Liftkooien en goederenliften		A3	A2	A2

Zalen	A3	A2	A1
Alle andere lokalen die hierboven niet vermeld werden			
- in de lage gebouwen	A4	A4	A2
- in de middelhoge gebouwen	A4	A4	A2
- in de hoge gebouwen	A3	A3	A3

De voorwaarden voor de reactie bij brand van de wanden van lokalen gelden niet voor de privatieve delen van particuliere wooneenheden.

5. Eisen voor trappen

De bouwmaterialen en de bekledingen van trappen behoren tot klasse A2 in de MG en HG.

6. Eisen voor stortkokers

De wanden van de schacht van de stortkokers, hun deurtjes en de wanden van het lokaal voor het opvangen van huisvuil zijn van klasse A0.

7. Eisen voor de gevels

Benevens de decoratieve bekledingen op de benedenverdieping die van klasse A3 kunnen zijn, behoren de gevelbekledingen tot klasse A2.

Dit geldt echter niet voor het schrijnwerk noch voor de dichtingsvoegen.

8. Eisen voor de daken

8.1 Daken van het gebouw

De eindlaagmaterialen van de dakbedekking behoren tot klasse A1.

Wanneer de eindlaagmaterialen niet voldoen aan de in het eerste lid bepaalde vereiste, vertonen de producten en/of materialen voor dakbedekking de eigenschappen van de klasse BROOF (t1), bepaald in de beschikking 2001/671/EG, of zijn conform aan de beslissing 2000/553/EG

8.2 Daken van de bijgebouwen

Indien de beglaasde gevels uitzien boven bouwdelen die al dan niet tot dit gebouw behoren, onder andere uitspringende daken, luifels, delen in uitkraging of andere toevoegsels, dan behoren de eindlaagmaterialen van de dakbedekking dezer delen tot klasse A1 over een afstand, vanaf de voet van deze gevels :

- van ten minste 8 m in de HG;
- van ten minste 6 m in de MG en LG.

Wanneer de eindlaagmaterialen niet voldoen aan de klasse A1 of niet conform de beschikking 2000/553/EG zijn, vertoont het geheel van de dakbedekking de eigenschappen van de klasse BROOF (t1), bepaald in de beschikking 2001/671/EG.

8.3 Hellende daken.

In de MG en de LG met hellende daken behoort de bedekking van de onderdakvloer tot klasse A1.

Proefmethode voor textielvloerbedekkingen.

Bijlage. Injektie-extractie van textielvloerbedekkingen.

1. Ze worden driemaal behandeld, telkens met een tussentijd van circa 2 uur.
2. Elke behandeling gebeurt met een injectie-extractie tapijtreinigingsmachine. Deze machine bestaat voornamelijk uit een sproeikop en een zuigmond die solidair aan mekaar bevestigd zijn. De sproeikop verspreidt onder druk een watergordijn van circa 25 cm breed op het tapijt. De zuigmond is zó geplaatst dat het opgespoten water onmiddellijk wordt afgezogen tijdens de voortschrijdende beweging van spuitkop en zuigmond.
3. Iedere behandeling bestaat uit twee gangen :
  - In een eerste gang wordt water in een hoeveelheid van $0,5 \text{ l/m}^2$ ($\pm 0,10 \text{ l/m}^2$) gespoten op het tapijt en terzelfder tijd afgezogen.
  - In een tweede beweging wordt nogmaals het water afgezogen.
4. De eerste behandeling gebeurt met water op een temperatuur van $60^\circ\text{C} \pm 5^\circ\text{C}$. Aan dit water wordt een niet-ionogeen detergent toegevoegd, pro rata van 0,5 g per liter water. De tweede en derde behandeling gebeurt met water op een temperatuur van $60^\circ\text{C} \pm 5^\circ\text{C}$, zonder enig toevoegmiddel.